

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Șcinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5951

6 PAGINI — 30 BANI

MIERCURI 10 IULIE 1968

UN FACTOR IMPORTANT ÎN ORGANIZAREA PRODUCȚIEI ȘI A MUNCII

NORMELE ȘTIINȚIFICE ȘI FUNDAMENTATE

Ing. PETRU ISAC
director în Comitetul de Stat pentru Probleme de Organizare și Salariare

Recent a fost aprobată de Consiliul de Miniștri Hotărârile privind experimentarea noului sistem de salarizare și majorare a salariilor, care are la bază principiile aprobate de Plenara C.C. al P.C.R. din 5-8 oct. 1967.

Aplicarea noului sistem de salarizare presupune existența și folosirea în practică pentru toate locurile de muncă și pentru toate categoriile de salariați, a unor norme fundamentale științifice care să exprime cantitativ de muncă reală, necesară pentru efectuarea lucrărilor.

Necesitatea aplicării unor astfel de norme de muncă este impusă de faptul că acestea permit determinarea exactă a sarcinilor ce revin fiecărui salariat, asigurând astfel un echilibru în ce privește încadrarea acestora cu sarcini și, deci, și o remunerare care să aibă în vedere efortul real depus în procesul muncii.

Fundamentarea științifică a normelor de muncă constă în cercetarea atenă a procesului de producție și de muncă, defalcarea acestuia în elementele componente (operații, faze, mișcări, mișcări), analiza critică a raționalității acestora și sintetizarea elementelor raționale din punct de vedere al duratei și efortului necesar pentru executarea lor. Deci, elaborarea unor astfel de norme presupune și o organizare științifică a producției și a muncii, normele respective reprezentând elementele sintetice ale unei anumite organizări și sint valabile numai pentru organizarea care a stat la baza elaborării lor.

Orice modificare intervenită în organizare impune și modificarea corespunzătoare a normelor, ceea ce conferă normelor un caracter dinamic.

Pentru a se căpăta experiența necesară și a se putea desprinde concluziile corespunzătoare aplicării generalizate a normelor fundamentale științifice, începând de anul trecut s-au luat, după cum se știe, măsuri de experimentare a lor într-un număr restrâns de întreprinderi din aproape toate ramurile industriei, astfel că în momentul de față această acțiune reprezintă o preocupare de mare actualitate.

Ce putem spune, acum, la mai multe luni după începerea acestui experiment? Analizele efectuate la întreprinderile care au aplicat noile norme scot în evidență faptul că îndeplinirea medie a acestora se situează în jur de 100 la sută, în condițiile îndeplinirii sarcinilor de producție. Ceea ce, evident, reliefează calitatea normelor practice și stabilitatea lor în raport direct cu fiabilitățile de producție ale fiecărui loc de muncă.

Realizarea normelor științifice elaborate presupune asigurarea la fiecare loc de muncă a condițiilor de producție și de organizare avute în vedere la elaborarea lor, folosirea integrală a timpului de muncă, respectarea disciplinei tehnologice și instruit-

rea corespunzătoare a lucrătorilor pentru cunoașterea temeinică a metodei de muncă cu care trebuie să lucreze.

Nerespectarea acestor condiții — pe de o parte — și diferențele individuale privind îndeplinirea, precizarea și efortul depus în muncă — pe de altă parte — fac ca îndeplinirea individuală de norme, să aibă dispersii destul de însemnate, în practică luându-se alt cazuri de

(Continuare în pag. a V-a)

scrisori de pe șantiere

În fiecare zi se string la gura minei și, după ce își înalță ochii în soare de cîteva ori la rînd cu o câprioară care se adapă, pornesc spre înimă încrîncenată a pămîntului înmădată de o liniște densă și grea. Incepe lupta cu muntele. Înarmați cu perforatoare, oamenii îi sfredelesc măruntăie și cu măsură îi scot cite o bucată din pînțele uriaș, pînă ce muntele devine ool ca un faur. Lupta din adîncuri e cunoscută de către toți. Cum s-o fi desfășurînd această luptă la suprafață? Tinerilor de la întreprinderea minieră Barza li s-a oferit posibilitatea să cunoască această ipostază a

METAMORFOZA PROFESIILOR

bătăliei cu muntele. Beneficiind, după un an de muncă încordată și rodnică de un bine meritat concediu, mulți au sîdit odihna și liniștea, îmbrășișind cu același entuziasm lopata și tirnăcopul și pornind pe Șantierele naționale al tineretului de la Bumbesti-Litzești, gata pregătiți pentru

(Continuare în pag. a II-a)

REGISTRUL ȘI ETIOLOGIA HULIGANISMULUI

Conf. univ. ELENA MAFTEI

la articolul „HULIGANII DIN PIAȚA PĂCII”

În climatul nostru socialist efortul comun și amplificat de a întemeia relațiile interumane pe încredere, pe stimă reciprocă și onestitate a devenit un „modus vivendi”, un reper al conștiinței morale, un criteriu definitoriu al comportamentului civic, al altitudinii spirituale. Acestui efort îi corespunde ca reflex logic prezența unei naturi umane înesecate cu noi dimensiuni și calități sufletești, cu o altă fizionomie a gândului, a sensibilității, a faptei și a năzuinței. Ea se dezvăluie prezant și convingător, multilateral și nemijlocit în semenii noștri, în cei cu care ne interferăm și de zi, clipă de clipă la locul de muncă, pe stradă, acasă și în numeroase alte împrejurări.

Ea își exprimă vizionarea, înțelepciunea și frumusețea, inalienabilă prin toată cel ce se născă din bucuria vieții, energia creatoare, încrederea în ființa proprie și în triumful omniipotenței al dreptății, al binelui și al adevărului. În spiritul socialist imprimat întregii noastre vieți sociale.

În societatea noastră ne bucurăm de entuziasmele ritmului vertiginos al vieții, al construirii unui alt destin uman, al subordonării tuturor acțiunilor și impulsurilor unei finalități superioare și mai presus de toate acestea ne încetămintă înimă umană, frumusețea ei morală, condiția ei civilizată, cultura interioară, perspectivele tot mai luminoase ale înfloririi marelui,

acceptă să nu vadă ce se petrece în jurul lor, ce le dă lor dreptul să nu vadă, să ignoreze cu sau fără știință viața tuturor tinerilor noștri, munca și aspirațiile lor? Citește zilnic în ziar despre munca a numeroși tineri pe șantiere, despre tinerii însufleșiți de sentimentele înalte, de idealuri, de țeluri, a căror rațiune și slujirea patriei, a poporului, a perfecționării omului societății noastre. Cum să-mi explice opacitatea acestora, lipsa țelurilor, la o vîrstă decisivă? Cred că dezacordul ferm cu modul lor de existență nu este suficient. Dacă nici un fel de simpatie nu poate fi invocată atunci cînd condamnăm, în numele eticii socialiste, asemenea moduri strimbe de trai și de gin-

dire mi se pare tot atât de necesar să meditam asupra cauzelor.

Se înțelege că toate malformațiile ființei umane, toate devierile și dereglările de la etica civică și comportamentală înaltă la reflecții dureroase, la energie măsuri punitive, la atitudini de revoltă interioară și de dispreț manifest. Dintre toate acestea însă huliganismul este atavismul cel mai hideos, mai demoralizant pentru om. De aceea, el este tinta unor vehemente critici, a unor stăruitoare preocupări ale presii, ale opiniei publice, ale vieții noastre cotidiene. Huliganismul este o manifestare antisocială ce exprimă un indubitabil primitivism psihic, un fond individual macerat de vicli diverse, un simptom grav al decaderii omenești. De asemenea, viața a impus cu forța ei de convingere și faptul că manifestările huliganice nu constituie apanajul exclusiv al unei anumite vîrste — mai suspecate fiind în acest sens preadolescența și adolescența. Este știut faptul esențial de altfel, că nu putem afla și acționa asupra cauzelor unui fenomen, fără să-l cunoaștem în prealabil fizionomia, toate formele și modalitățile concrete și specifice de obiectivare, de manifestare. De regulă, sint calificate ca acte huliganice doar abdicările grosolane, flagrante de la statutul scris sau necris al comu-

(Continuare în pag. a II-a)

VIZITA PREȘEDINTELUI REPUBLICII TUNISIENE, HABIB BOURGUIBA

La invitația președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, marți dimineața a sosit în Capitală, într-o vizită oficială de prietenie, președintele Republicii Tunisiene, Habib Bourguiba.

Oaspetele este însoțit de Habib Bourguiba jr., secretar de stat pentru afacerile externe, Ahmed Noureddine, secretar de stat pentru lucrările publice și locuințe, Mansour Moalla, secretar de stat pentru comerț și industrie, Mahmoud Maamouri, ambasadorul Republicii Tunisiene în România, Mokki Zidi, directorul industriei și energiei, Habib Ben Ammar, președinte — director general al agenției de presă „Tunis-Afrique”, Ahmed Ghezal, Ali Chetoui și Moh-tadi El Kateb, șefi de direcții în secretariatul de stat pentru afacerile externe.

Împreună cu președintele Republicii Tunisiene au mai sosit funcționari de stat și ziariști tunisieni.

La ora 10,30, avionul oficial, care de la intrarea în spațiul aerian al României a fost es-

ortat de reactoare ale forțelor noastre armate, a aterizat pe aeroportul Băneasa pavoazat cu drapelul de stat ale celor două țări. Pe fațada corpului central se aflau portretele președintelui Republicii Tunisiene și președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România. Pe mari pancarte erau înscrise în limbile română și arabă urările: „Bun venit Excelenței Sale președintelui Republicii Tunisiene, Habib Bourguiba”.

La coborîrea din avion, președintele Republicii Tunisiene, Habib Bourguiba, a fost salutat cordial de președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer. În întîmpinare au venit, de asemenea, Emil Bodnaraș, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Gheorghe Rădulescu și Emil Drăgănescu, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, Constantin Stănescu, secretarul Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Nicolae Șipoș, ambasadorul Republicii Socialiste România în Republica Tunisiană.

Pe aeroport se aflau membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale, generali și ofițeri superiori, ziariști români și corespondenți ai presei străine.

La sosire erau prezenți membrii Ambasadei Republicii Tunisiene în România, șefi de

misii diplomatice acreditați la București.

Comandanții așrii de onoare prezintă onorul. În timp ce se întonează imnurile de stat ale Republicii Tunisiene și Republicii Socialiste România se trag, în semn de salut, 21 de salve de artilerie.

Împreună cu președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Tunisiene, Habib Bourguiba, truce în revistă garda de onoare, aliniată pe aeroport.

Oaspetelui îi sînt prezentați apoi șefii misiunilor diplomatice și persoanele oficiale române venite în întîmpinare. Cei doi președinți se îndreaptă spre mînaștea de cetățeni ai Capitalei aflată pe aeroport, care salută cu căldură, fluturînd steagulele cu culorile celor două țări.

Un grup de pionieri oferă președintelui Bourguiba și persoanelor oficiale care îl însoțesc buchete de flori.

Cei doi conducători de state au luat loc într-o mașină deschisă, escortată de motocicliști, îndreptîndu-se spre reședința oficială rezervată oaspeților.

De-a lungul traseului, pavoazat cu drapelul Republicii Socialiste România și Republicii Tunisiene, mulți de bucurie fac o primire caldă, prietenească președintelui Republicii Tunisiene, aducîndu-i urarea de „Bun sosie” în Capitala patriei noastre.

(Agerpres)

VIZITĂ PROTOCOLARĂ

Marți la amiază, președintele Republicii Tunisiene, Habib Bourguiba, a făcut o vizită protocolară președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu.

La sosirea oaspetelui la Palatul Consiliului de Stat, o gardă militară a prezentat onorul.

La întvedere au participat Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Emil Bodnaraș, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor exter-

ne, Bujor Almagan, ministrul minei, Gheorghe Ciocă, ministrul comerțului exterior, Nicolae Șipoș, ambasadorul României în Republica Tunisiană.

Au luat parte Habib Bourguiba jr., secretar de stat pentru afacerile externe, Ahmed Noureddine, secretar de stat pentru lucrările publice și locuințe, Mansour Moalla, secretar de stat pentru comerț și industrie, Mahmoud Maamouri, ambasadorul Republicii Tunisiene în România, Moh-tadi El Kateb, șef de direcție

în secretariatul de stat pentru afacerile externe.

În timpul vizitei, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, președintele Republicii Tunisiene, Habib Bourguiba, a înmînat președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, cea mai înaltă distincție tunisiană, „Marele Cordon al Ordinului Independenței”.

(Agerpres)

DEJUN OFICIAL

Președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a oferit marți un dejun oficial în onoarea președintelui Republicii Tunisiene, Habib Bourguiba.

Au luat parte Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnaraș, Chivu Stoica, Paul Niclescu-Mizil, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Maximir Berghianu, Janos Fazekas, Gheorghe Rădulescu, Ștefan Voitec, Emil Drăgănescu, Ma-

nea Mănescu, Dumitru Popa, Mihai Dalea, Constanța Crăciun, Gheorghe Gaston Marin, Mia Groza, Corneliu Mănescu, membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale, oameni de știință și cultură.

Au participat persoanele oficiale care îl însoțesc pe președintele Republicii Tunisiene în vizita sa în țara noastră: Habib Bourguiba jr., Ahmed Noureddine, Mansour

Moalla, Mahmoud Maamouri, Mokki Zidi, Habib Ben Ammar, Ferid Soudani, Ahmed Ghezal, Ali Chetoui, Moh-tadi El Kateb.

Au fost întonate imnurile de stat ale celor două țări. În timpul dejunului, care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, Nicolae Ceaușescu și Habib Bourguiba au rostit toasturi.

(Agerpres)

Toastul președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu

Stimate domnule președinte, Sîmnați oaspeți.

Ne face o deosebită plăcere ca, în numele Consiliului de Stat, al Guvernului și al poporului român, să vă adresez dumneavoastră, domnule președinte, și distinselor personalități care vă însoțesc, un salut cordial și urarea tradițională de bun venit.

Vizita pe care o întreprindeți în România, primirea prietenească pe care v-a făcut-o astăzi populația Capitalei, constituie o vie expresie a bunelor relații statornicite între țările noastre, a dorinței lor comune de a le dezvoltă continuu în interesul popoarelor române și tunisiane, al colaborării internaționale.

În țara noastră este cunoscută și apreciată lupta plină de sacrificii dusă de poporul tunisian de-a lungul istoriei sale, pentru independența națională, pentru o viață demnă și liberă, contribuția de seamă pe care dumneavoastră, domnule președinte, eminent om politic și conducător al statului tunisian, ați adus-o la emanciparea Tunisiei. Poporul român privesște cu deosebit interes și căldură simpatie eforturile talentatului popor tunisian pentru dezvoltarea economiei, culturii și învățămîntului, pentru punerea în valoare a resurselor țării și îmbunătățirea condițiilor sale de viață. Realizările pe care le-a dobîndit poporul tunisian prieten îi deschid noi pers-

Toastul președintelui Republicii Tunisiene, Habib Bourguiba

Domnule președinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România Doamnelor, domnilor,

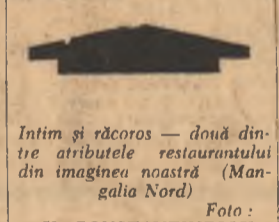
Răspunzînd amabilei dumneavoastră invitații și vizitînd frumoasa dumneavoastră țară, noi știam dinainte că venim pe pămînt prieten și că aveam să întîlnim oameni cu care ne este foarte ușor să stabilim o atmosferă de prietenie și de simpatie. Acest sentiment ne-a fost inspirat de ceea ce știam despre viațelul popor român, despre ospitalitatea sa și remarcabilele calități ale conducătorilor săi, ca și de prietenia pe care ne-a trezit-o eminentul dumneavoastră predecesor, domnul președinte Chivu Stoica și personalitățile care l-au însoțit în vizita sa oficială în Tunisia. Ne-am simțit, atunci, imediat foarte apropiați unii de ceilalți, am avut un schimb de vederi, într-o atmosferă de mare cordialitate și simpatie reciprocă, asupra a numeroase probleme, am procedat la un larg examen al posibilităților de întărire a cooperării prietenești și fructuoase ce se stabilise între țările noastre.

Astăzi sînt fericit să regăsesc expresia călduroasă a acestei prietenii din partea poporului român și din partea tuturor conducătorilor săi și în special din partea dumneavoastră, domnule președinte, ale cărui calități excepționale de om de stat și de șef de

stat pentru afacerile externe.

În timpul vizitei, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, președintele Republicii Tunisiene, Habib Bourguiba, a înmînat președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu și Habib Bourguiba au rostit toasturi.

(Agerpres)

Intim și răcoros — două dintre atribuțiile restaurantului din imaginea noastră (Mangalia Nord)

Foto: V. CONSTANTINESCU

Cooperatorii din județul Galați AU TERMINAT RECOLTAREA PĂIOASELOR

Marți, cooperativele agricole de producție din județul Galați au terminat recoltarea păioaselor. Zilnic, pe tarale au lucrat peste 900 de combine, 219 prese de balotat paie și un însemnat număr de autocamioane și ateleaje care au transportat grîul, pleava și paiele — astfel încît întreaga suprafață a fost recoltată în 12 zile bune de muncă. Paralel au continuat și celelalte lucrări. Folosind tractoarele în schimburi prelungite, mecanizatorii au arat pînă acum 32 000 ha de mîriște și au înămintat cu cultură furajere peste 6 300 ha.

(Agerpres)

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a V-a)

Așa îi spuneam în gând Bulgariei pentru că așa o vedeam eu ochii mișcați. Pentru mine toate țările au și un alt nume, țevorî din ce știu eu că au mai particular, mai „al lor”. Astfel, călătorind imaginar văd rînd pe rînd țări minunate: „ikebana”, țara nisipului mișcător, țara ghirlandelor de flori, țara codrilor de mesteacăn, țara cezurilor vegnice sau țara piscurilor de piatră. Așa văd eu Japonia, Egiptul, insula Tahiti, Finlanda, Anglia sau Elveția, așa vedeam eu și Bulgaria, ca pe o țară a esențelor de trandafir.

Cînd am trecut granița la Giurgiu mi-am simțit inima bătînd mai puternic. La Russe, al patrulea oraș al Bulgariei ca mărime și un puternic centru industrial, am mai înțeles vreo patru autocare românești. Mi se părea curios să aud vorbindu-se o limbă străină iar cuvintele românești pe care le prindeam în treacă (căci foarte mulți cetățeni vorbeau și românește) îmi dădeau o deosebită emoție. Mi-au atras atenția portul tradițional al citorva turcoace, ai căror salvari și tașmac, (nu alii de elegant ca în „1001 de nopți”) mi-au chemat brusc în amintire basmele orientale și câteva fraze muzicale din „Pe o piață persană”.

Ne-am îndreptat spre Plevna. Am rămas multă de emoție cînd am aflat că aici pentru fiecare ostaș român căzut în războiul de independență, s-a plantat câte un trandafir. Și iarăși gândurile m-au dus în altă țară, în altă localitate, la Lidice, unde știam că pentru orașul-erou fiecare țară a trimis câte un trandafir...

Momentul de reculegere păstrat în amintirea celor căzuți a fost emoționant și sincer.

Prin „ploaia de aur” a florilor de Forsythia, arbust ornamental foarte răspîndit în Bulgaria, ne-am continuat drumul spre Sofia. Pe ogoarele de mult arate avioanele imprăștiu îngrășăminte chimice. Capitala Bulgariei se anunță plină de inedit chiar înainte de a ajunge la ea. Parcul Kailica, cu un original restaurant săpat în stîncă, cu un drum străjuit cu pereți drepiți de piatră, asemenea Cheilor Sugaului sau Cheilor Cerneli, m-a încântat.

În acest perete de piatră, în apropiere de intrarea în parc,

este săpat în stîncă chipul unuia dintre conducătorii bulgari. Și iarăși gîndul m-a purtat spre anticul Egipt cu inesele statui ale faraonilor săpate în stîncă în apropiere de Assuan sau la milenarele sculpturi rupestre. Loveci un

„Serdika”, unde am fost cazați (Serdika e vechea denumire a Sofiei) se înalță un impunător monument ridicat în memoria eroiului național, Vasili Levski.

De pe Vitoșa, un masiv de 2290 m la o depărtare de cîteva kilometri de Sofia, se deschide o impresionantă panoramă asupra capitalei. Din mulțimea clădirilor, aurita cupolă a vestitei biserici Aleksandr Nevski părea un licurici pierdut în iarbă.

Am traversat din nou Balcanii prin pasul Sipka, și pe valea lantrei ne-am îndreptat spre Tirnovo. Înainte de Tirnovo am trecut prin orașul Gabrovo, ai căruia locuitori „gabrovîștii”, sînt pentru amuzamentul bulgarilor, omologii „oltenilor” pentru români sau ai „scotlenilor” pentru locuitorii Marii Britanii. Totuși... spiritul lor economic, hărnicia și bunăstarea se vedeau la tot pasul.

Tirnovo — aici deja înfloriseră lălelele! — este poate unic în Europa datorită neuzării sale lantrei, cu meandrele sale, asemănătoare sacului Styx, trece prin orașul așezat pe un versant. Pentru a traversa de pe o stradă pe alta e necesar să cobori treptele întortochiate căci Tirnovo pare un amfiteatru al cărui clădiri s-au construit spre malurile lantrei în terase.

Numai turnul lui Baldwin de Flandra străjulește solitar și pustiu, vestul clădirilor își lasă o impresie de aglomerare ca de lucruri fehurite într-un bazar turcesc.

La Russe mi-am luat rămas bun de la țara esențelor de trandafir cu pușină tristă în suflet. Călătoria se sfîrșise. Gîndeam la cantitatea de adevăr din vorbele lui Philippe Marcenat, eroul lui André Maurois: „Clipele cu adevărat frumoase sînt întotdeauna melancolice. Simți că sînt trecătoare, ai vrea să le oprești în loc, dar nu-l poți...”

Am trecut apoi pe „Podul Prieteniei” dincoace, în țara noastră, în țara codrilor de brazi, a cîmpurilor de mătase și a holdelor de aur, purtînd în suflet amintirea unor locuri pitorești și a unor oameni amabili și delicați ca și parfumul trandafirilor de pe valea Mariței.

RUXANDRA
DANA LIVEZEANU
cl. a X-a, Liceul nr. 2,
Piatra Neamț
(„Orizonturi” nr. 2-3/1968)

BULGARIA, ȚARA ESENȚE- LOR DE TRANDAFIR

„Colibași” bulgar, montează de doi ani de zile două tipuri de Fiat. Tot în Bulgaria se mai montează două tipuri de Renault (Hulgarrenault) și un Renault tip sport (Hulgarrenault alpin).

Spre seară am intrat în Sofia, un oraș vechi, urbanistica modernă și-a spus cuvîntul doar spre marginea lui, în spre Vitoșa, unde se înalță blocuri noi și confortabile.

În fața elegantului hotel

BALADĂ

Pisica de-ntunerie dă tirocoale cu ochii-candele arzînd pedepsitor și în răsîmpuri alungeste ghiara moale între cadranele secundelor ce mor.

Pisica de-ntunerie dă tirocoale armurilor cu apă vie de ulcior și le răstoarnă în farină, goale de ultimul lunetei luptător.

Pisica de-ntunerie dă tirocoale prin glezne de văzduh dogoritor unde se-ndoaie nopțile de jale pentru mireasa unui fiu risipitor.

ECLIPSĂ

E o eră de polei și ninsoare la marginea timpului, peștii aruncă oceanul pe mal și rid, rid cum se clatina oamenii de nehotărîre și somn: începe surbătorea Oțelei cînd pîșari de fum vin să mîngiee lina de aur.

CALIGRAMĂ

Te-ai ascuns de singurătatea mea în cinea de cafea. Sînt numai urmele tale aici, fată tricoasă. Iarc-ni li stareța unei mînaștiri de furnici.

EMIL NADLER—CONDEIERU
absolvent Liceul nr. 2, Piatra-Neamț
(„Orizonturi” nr. 2-3/1968)

STRADA

Frunze plecate
Cu trimbe de fum,
praf de cenușă
În praful din drum.

Pomi și-n băltoace
Se-alungă mereu
Soare și nouă
Cuminte și greu.

Umbre. Pe ziduri
Cresc mari și cresc mici

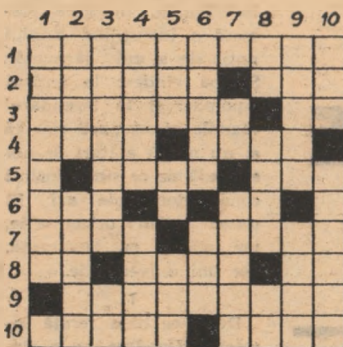
Oameni gigantici
Și oameni pitici.

Strada se-întinde
Din mine mereu
Umbra se agită
În sufletul meu.

REUS MIHAI
Liceul „Aurel Vlaicu”,
București
(„Aripi”, nr. 1/1968)

JOCURI ● JOGURI

PE TEME ȘCOLARE

ORIZONTAL

1. Educatorii nostri (art). 2. Algebra, geometria, trigonometria, față de matematică (sing). — În tre două pauze. 3. Excelent la învățătură; — Mere! 4. Flori de cîmp; — Sticlă folosită la confecționarea unor aparataje din laboratorul de fizică sau chimie. 5.

Un astfel de duș este necesar leșilor și neglijenților; — Prin intermediul lui putem cutreiera toată țara. 6. La telefon; — Pete! 7. Un meci de „tenis” fără sfîrșit! — Fără grabă; 8. Plantă textilă; — O folosește poetii!; — „Posed” note bune. 9. Al doilea... e cel mai scurt din anul școlar. 10. Glu-

mă între prieten; — Așa pun unii colegi mina pe carte.

VERTICAL

1. Ajung în această situație doar cei care învață. 2. Cadru; — Inceală. 3. Literă grecească; — Repere! 4. Sfoară; — La ochi (anat). 5. Perioade geologice; — Întrebare — Rimă fără cap! 6. Omul gospodăru și-o face vara; — Animal din Asia, dar fără cap! 7. Propune; — Cad în ea cei care învață pe apucate. 8. Altă literă grecească; — Oglindesc cunoștințele elevului. — Perete! 9. Birman fără avangardă!; — A povești. 10. Din nou; — Fenomen caracteristic unora care nu știu lecția.

SORINESCU TRAIAN

cl. a XI-a, liceul „I. Sluicici”, Arad — (din revista „ABC” nr. 3-4/1968)

UMOR • UMOR • UMOR

PESCUITORUL DE... „PERLE”

Fără cuvinte

DIN DICȚIONARUL UNOR COLEGI...

- Arabii = Populă de arabi.
- Armator = Fabricant de arme.
- Articulații = Exerciții pentru folosirea artioacului.
- Capricios = Locuitor al insulei Capri.
- Consolă = Soția unui consul.
- Enciclopedie = Patria ciclopiilor
- Martieni = Cei născuți în luna martie.
- Morsă = Animal care comunică prin alfabetul cu același nume
- Manufactură = Factură scrisă de mină.

...ȘI DIN RĂSPUNSURILE ALTORA

- Reședința papilor este Roma. Ei au fost celibatari din tată în fiu.
- Deoarece știința progresează vertiginos va veni o vreme cînd tinerii și bătrînii vor fi cetenari.
- Ludovic al XVI-lea a fost ghilotinat prima oară în 1792.
- Vîntul mută nisipul din loc în loc și din această cauză Sahara nu are accesi întîndere.

PESCARUL AMATOR
(„ABC” nr. 3-4/1968)

LA ORA DE ISTORIE
— Cine a fost Decebal P
— Dece. A, da! Decebal a fost Amza Pelea!
(Desen de
MIHAELA MORARU
Liceul „Aurel Vlaicu” —
București)

SUPLIMENT CULTURAL-ȘTIINȚIFIC AL „SCINTEII TINERETULUI” PENTRU ELEVI

RĂSFOND

revistele școlare

Revistele școlare, care ne parvin din când în când la redacție prin amabilitatea editorilor lor din licee, au lucrat de destulă vreme să mai fie o noutate pitorească. Ele au devenit o realitate comună și aproape că nu mai există pe tot cuprinsul țării un liceu care să nu-și fi încorporat ambițiile frumoase în paginile, tipărite sau paginografiate, ale unei reviste. Asistăm la momentul spectaculos și tonifiant al reînnoșării unei tradiții fertile. O revistă școlară este, în același timp, încununarea unor succese, investitura oficială a unor nobile preocupări, dar și punctul de pornire către descoperirea unor vocații noi. Un asemenea prilej stimulează muzele; constată existența unui spațiu tipografic propriu și aripă inspirată.

„Dar în ce ocazie revistă — scrie, în cuvântul inaugural, redacția „Aripilor” liceului „Aurel Vlaicu” din București — să aibă o profundă nuanță formativă, care să-i ajute pe tinerii noi-

tri să deosebească valorile etern umane de cele trecătoare și fără virtuți estetice și să-i învețe ca, la rândul lor, acționând în paginile acestora fără pretenții de perfecțiune, să-și desăvîrșească măiestria în toate domeniile de cercetare și creație”. Aceste intenții, formulate explicit sau lașe de dedus din sumarul oricărui număr, caracterizează toate revistele școlare pe care am avut prilejul să le răsfoim. În paginile lor, literatură — și mai cu seamă poezia — au „partea leului”, și selecția pe care o întreprindem astăzi din numerele mai recente ale câtorva reviste respectă această proporție. Dar rubricile științifice, cercetările de istorie, de matematică, de economie, comentariile pe marginea vieții cultural-artistice a elevilor ocupă din ce în ce mai mult spațiu, făcând din revistele școlare o adevărată antologie a preocupărilor actuale din licee. O antologie stenică prin seriozitatea și talentul elementelor care o compun.

Desen de IOAN OLARIU
absolvent al Liceului nr. 1
— Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej
(Din revista „Confluente”
nr. 3-4/1968)

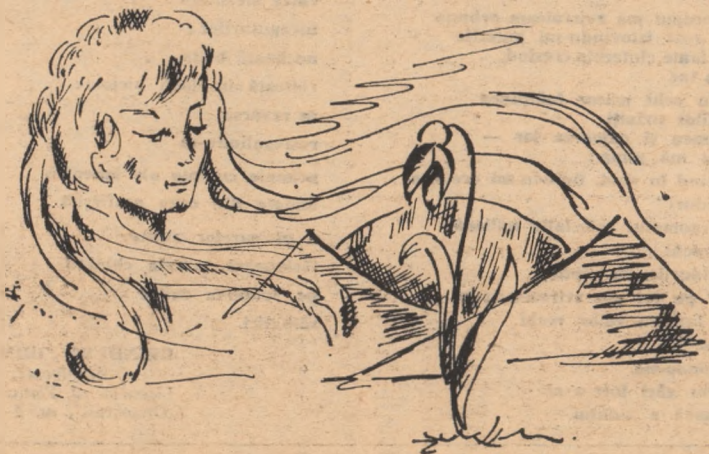
COBOARĂ MUNȚII

Coboară munții în câmpii, coboară
Tezaur uriaș și nesecat,
Precum natura mamă ni l-a dat
Colan măreț pe inimă de țară.

Coboară munții cu ozon curat,
Spre marile orașe-n fapt de seară,
Cu aur și cărbune ei coboară,
De mii de ani coboară necurmat.

Și oamenii spre virfuri vechi aburcă.
Eșarfe verzi în cale munții pun,
Pe care viața noastră urcă.
Coboară, munții, oameni buni, vă spun,
Și-om mai avea cu ei destul de furcă.
Nu, munții nu ușor ni se supun!

RAȚA CALIOPIA
cl. a XI-a C, Liceul nr. 2 Galați
(Culegerea „Cîntec de început”)

(Din revista „ARIPĂ” nr. 1/1968)

DRUMURI... DRUMURI...

BĂTÎND LA „PORȚILE DE FIER”

1
Se spune că cei cărora
le place să admire frumusețile naturii, pribegesc prin locuri singuratiche, căutînd fără încetare colțul de rai ațit de mult rîvnit.
Dar sînt și alte frumuseți, în fața cărora inima exaltă iar privirea nu se

mai satură a le soarbe. Sînt frumusețile create de mîntea și mîna omului, de munca liberă a harnicului și minunatului nostru popor. Și cite asemenea frumuseți nu i-au fost date privirii mele să le vadă! Și cite nu le-or mai fi date încă!...

Acum, de pildă, mi se perindă prin fața ochilor, ca pe pelicula unui film, imagine după imagine, tabloul vast al șantierului sistemului hidroenergetic al „Porților de Fier”.

2
De la Orșova la Schela Cladovei, pe o distanță de 18 km. și-au dat mina curajul și măiestria cu tehnica cea mai modernă ca să plămădească împreună un edificiu menit să înfrunte timpul.

Pătrundem tot mai adînc în inima marelui șantier. În stînga, pe colțurile înalte și ascuțite ale stîncilor, s-au înălțat stîlpii uriași de beton.

Ici și colo cite un tunel își cascadează gura neagră, iar peste prăpăstii, viaductele zvelte și-au încremenit saltul. Deși este încă destul

de devreme, pulsația șantierului se simte din plin.

Se lucrează intens la noua arteră rutieră și de cale ferată ce va traversa defileul mai sus cu zeci de metri. Cele vechi vor fi curînd acoperite de marea lac de acumulare ce se va naște aici.

Bătrînul fluviu, după ce a fierț la Cazane, a început să bată cu o perseverență uimitoare la bătrînele „Porți de Fier”, pînă i s-au deschis, pentru ca apoi să îmbrățișeze cu brațul său uriaș întinderile fără margini ale cîmpiei românești. De atunci nimeni și nimic nu a cîtează să i se așeze în cale. Dar se vor închide din nou. Nu pentru a-l opri din mers ci pentru a-l face să îmbrace-n lumină viața oamenilor de pe aceste meleaguri.

3
Puntea submersă care leagă de milenii Balcanii cu Carpații poate fi privită acum cu ochiul liber.

Granitul dur dezvelit de ape vede acum pentru prima oară lumina soarelui. Aceasta a fost posibil abia după ridicarea uriașului batardou, cînd i-au fost smulse Dunării 20 ha de uscat. La început a fost un lac tînăr născut chiar în mijlocul bătrînului fluviu. Apoi a urmat evacuarea apei, cu cele mai puternice pompe. Nivelul

ALEXANDRU MUREȘAN
cl. a X-a C, Liceul
„Adu-Șincăi”, Cluj
(„ABC” nr. 3-4/1968)

(Continuare în pag. a III-a)

Sprinteioara

Miron, împreună cu unchiul Matei, înotau cu greu prin zăpada pufoasă ce acoperea pădurea. Matei, un om în puterea vârstei, purta o gubă de blană. Din când în când își infunda căciula mai adânc pe cap. Om ursuz, nu obişnuia să vorbească fără rost.

„Vorba”, spunea el, „e sărăcia omului, nepoate!” îi plăcea să pufie din luleaua cu tabacloc de burduşul uscat. Lângă el, Miron, un băieţel de şapte anişori, violet şi sprinten, sărea ca un iepure prin zăpadă. De când plecase, şi pînă aici în marginea pădurii, nu zisese nici „pis”. Acum glasul îi aparuse tăcerea care domnea. Parcă în clipele acelea s-ar fi rostogolit un vas de cristal pe podeaua unui salon, sărind în mii de cioburi colorate.

— Dacă nu mai găsim pe Sprinteioara?

— Ce-ai zis? se auzi glasul morocănos al lui Matei.

— Mai am una desenată, eu foliă colorată, unchiule.

— Hm! Hm! făcu Matei şi arătă ceva din mână ca şi cum ar fi vrut să zică să-l lase în pace.

Miron se uită de câteva ori la el, apoi începu să privească munţii înalţi care înconjurau dumbrava.

— Prăjiniile astea înalte cu pintecele mari au înghiţit pe Sprinteioara! zise el, şi lăsa să-l scape un oftat adînc.

Sprinteioara era un pui de căprioară pe care îl găsisse unchiul Matei în inima pădurii, lângă rădăcina unui tufan. Îl luase în traistă şi îl adusese băiatului. Acesta se juca cu iedul prin casă şi se duceau amîndoi la Matei. Puiul crescuse şi la fiecare zgomot începea să ciulească urechile ascuţite. Într-o zi, zi rea, Miron a pierdut pe Sprinteioara. De cîte ori îşi aducea aminte, i se iveau sub gene lacrimi mărunte. Uitase totul. Ionel, copilul vecinului îi spusese că iedul lui fugise în codru, la frunză. Şi de atunci o caută mereu.

— Unchiule, zise băiatul,

nu trecem de tufănel; ştii care l poate o fi... şi glasul i se stînsese.

Matei se întoarse spre el, îşi potrivi luleaua şi îl privi de cîteva ori.

— Pentru un pui de iadă, să umblăm prin zăpada asta păcătoasă... Parcă ea a rămas acolo, la tufan, s-o găsească a doua oară? Nu, băiatule moşului, jivina e tot jivină. Ea trage tot la codru, la munţii înalţi ce vor să cadă parcă pe noi.

— Da, munţii au înghiţit-o şi n-o mai lasă nici s-o mai vadă.

În faţă se deschise un deşis de brazi. Miron păsea în urma lui Matei.

— Ce întineric, acum a zăua! dar noaptea? Cum e fi stînd aici iedul meu? La mine avea lapte, zahăr, fîn şi tot. Şi toate, mai frumoase ca aici!

În faţa lor se iviră raze de lumină; se sfîrşise deşisul. Se zări departe o aşezare cioplită din lemn.

— Miroane, ia priveşte! Acolo o să găsim pe...

— Sprinteioara??? şi ochii copilului se umplură de bucurie.

Matei ştia că n-au să găsească puiul, dar dorea să-l ducă la badea Iordache, paznicul pădurii. Cel doi dulăi ai acestuia începură să bată a om străin şi pe prissa căsuţei se ivi un bătrînel ce purta o vestă încheiată cu găitane şi cu lăntuş greu, petrecut peste buzunare; era al ceasornicului. În chimirlu lat purta un cuţit lung, vînaţoiesc.

— Noroc, bade Iordache! zise Matei cu glasul lui morocănos.

— Mulţămim, oameni bunii! răspunse paznicul cu o bucurie neaşteptată, şi lăsa să i se vadă dinţii mari şi albi.

Pătrunseră înăuntru unde miroşea a busuioc şi ceal de munte. Miron se uită în toate părţile şi nu-şi mai lua ochii de la lucrurile pe care le vedea. Toate, toate, le vedea, dar nu găsea ceva.

— Pe Sprinteioara nu o

aveţi?... dar Matei l-o luă înainte.

— Căutăm un ied de căprioară, a fugit şi băiatul plînge mereu.

Miron îşi pironise ochii asupra paznicului, de parcă l-ar fi întrebat ceva.

— Nu am văzut, puiule, iadă ta, îi răspunse Iordache dar hal coala lângă mine să-ţi povestesc o întâmplare.

„Poate de Sprinteioara”, se gândi Miron şi se aşeză pe scăunelul cu trei picioare. Iordache rupse tăcerea:

— Acum Miroane, iadă ta e departe, sus pe cloştul de stîncă, unde e ferită de lup, duşmanul ei. Pe rîpa de col, cea care se vede pe ferestră, se adunau lighioanele la feriele grele şi urlau la lună. Cînd eram tînăr îmi plăcea să umblu, să mă caţăr pe stînci, Miroane, acum s-au dus tineretele! Într-o seară eumplîm, cînd îngheta şi iepurele cu blană cu tot, am prins o lupoaică.

— Care, moş Iordache, care are s-o mînnice pe... iadă?

— Lupoaica asta, măi băiete, era bătrînă; puterile începuseră s-o părăsesc.

De multe ori umbla ziua, pe lângă casă. Cînd găsea o bucată de blană, începea să roadă la ea. Mi-aduc aminte de o seară. Ştiam că trebuie să treacă spre rîpa din faţă. M-am dus binişor şi am fixat pe pirlu din margine, un fier. Noaptea aici la mine o lungă şi liniştea mă înbătrîneşte mai rău. Început să privesc spre rîpă. Ca întotdeauna jivinele îşi închină urletele la lună. După ce s-a prins, a încercat să fugă, dar n-a scăpat. A rămas aţîrnată cu fierul de un copac. Mai tîrziu mi-am luat puşca şi am plecat spre rîpă. După cîteva focuri slobozite, gata cu lupoaica! Am început să afluşi blana cenuşie. În pînţecetele ei am găsit un adevărat muzeu: o gheată, o bucată de carton amolît, bucăţi de blană.

— Şi Sprinteioara nu era?

— Nu, băiete! Ea acum e sus pe cloşt!

— Pe cloşt?

Se făcu linişte. În căsuţa din pădure moş Iordache se-nveselea cu amintirile din tinerete. Lîngă geam, Miron se uită la munţii din jur. Sprinteioara; cloşt; lup, toate se învîrteau în jurul lui şi genele i se închiseră.

LILIANA POSTOLACHE

— Liceul Brezoi — („Lotru” nr. 5/1968)

CÎND SÎNT CU TINE

Cînd sînt cu tine,
în nopţile albe dezbrăcate de ger,
mestecunii prelungi
privesc ciudat în altă parte
într-o zăpeză şovăitoare
la elipa arsă de sărut.
Nu mai aud decît coaptele zborurilor
fără umbra lăsată
şi plocărilor mele, afită aripi
întrate-n păduri —
şi gestul mult ştiut al revederii.

Cînd sînt cu tine,
miresma de dumbravnice
îmi sînt buzele tale
şi tu îmi eşti vioara care cîntă-n noapte
în umbrele poeziei
şi aşteptarea mea de trei anotimpuri.

EPISTOLĂ

Să vii acolo unde se adună vînturile,
unde se bat zilele cu nopţile
şi o să curgem amîndoi
pîrduţi printre şiroaiele de ploaie.

Să vii, dar să nu vii la răscruce,
acolo unde oamenii încep să apuce
pe drumuri albe, agăţate-n stele;
să vii şi tu, dar să nu porneşti
pe nici unul din ele.
Să mă aştepţi!
Sau nu mă aştepta!...
Du-te pe care vrei!...
Voi fi în urma ta...

GHEORGHE PUGNA

cl. a X-a D, Liceul „Ady-Şincai”, Cluj
(„ABC” nr. 3-4/1968)

ACUARELĂ DE SEARĂ

În seară şi oraşul şi-a amestecat culorile
ca o acuarelă umedă
Vîntul umed de primăvară timpurie
duce norii să-i aprindă în reşul amurgului,
dar norii s-umezi şi nu ard...
Umezi sînt şi ochii trecătorilor,
umezi de vînt şi de ploaia trecută.
Asfaltul ud se joacă cu luminile,
le respiră-n culori, le ţese, le destramă
şi le scaldă în apa curată de ploaie
dizolvîndu-le ca pe o pinză udă.

SATUL

Sînt nevoia satului natal...
Îi chem să vină-n mine
Cu umbra lui de frasin
Pe uliţi aşternută.
Cu bivoliu lui oboşiţi ce trag amurgul după ei,
Cu aceleaşi poveşti
Spuse de ani la şezători,
Cu aceiaşi oameni ca atunci, de mult,
Şi cu dragostea uimită de adolescent.

VLAD ALEXANDRU,

cl. a XI-a C, Liceul „Ady-Şincai”, Cluj
(„ABC”, nr. 3-4/1968)

LA ÎNCEPUT

La început mă zvîrcoleam orbeşte
fără rost istovindu-mi puterile
şi în toate cînteculele crezînd,
acum tac
şi din ochi măsoz înălţimea
pereţilor strîmţi
grosimea şi culorile lor —
şi nu mă plîng
din cînd în cînd, lipindu-mi urechea
de ziduri
aud zgomotul celorlalte milioane
de urechi
de zidurile lor lipite;
î-aud pe cei noi zvîrcolindu-se,
aud liniştea celor vechi
şi tac
mingîindu-mă,
că voi găsi într-o zi
o fisură a zidului.

GALOP

Caii sălbatici au furat
cerul
şi galopează cu el în spate
către începutul
începuturilor;
nechează bolta
ridicată în două picioare,
se revarsă
rostogolindu-se
primele cuvinte ale omenirii
cîntate din orga nesfîrşită
a picioarelor zvalte.
Galopează soarele chiulînd
pe spinarea cailor
sălbatici.

BRÎNDUŞA IRIMESCU

Absolventă,
Liceul nr. 2, Piatra-Neamţ
(„Orizonturi”, nr. 2—3/1968)

Desen de IOAN CUCIURCA
(clasa a XII-a, Liceul de Arte Plastice — Cluj)
(Din revista „ABC” nr. 3-4/1968)

UN POEM INTITULAT ÎNCREDERE

Adesea în viață
sînt zile cînd cerul nu s-arată
și-atunci, ca să nu-l uităm,
învățăm să iubim:
bărbații, cu tăcerile lor aspre,
femeile cu închipuirea lor năvalnică,
pentru ca, după o vreme, tot mărturisind
ochi în ochi, și iubiri și înfrățiri,
să dezvelim în priviri,
în lumina țărilor curate,
fișînd altele stele
și-apoi, uriaș, cerul întreg...

LECȚIE DE ISTORIE

Bobule necunoscut,
aici pe treapta cea mai înaltă
a piramidei lui Keops
am căutat efigia visurilor tale.
Dar și aici
ca și pe toate celelalte trepte
ale piramidei lui Keops,
neafînd decît biciul tradei,
am conturat pe piatra spălată de vremuri
doar tributul tău de sînge.

MARINĂ

Trec înaripate corăbiile cu catargul
prins în Ursă Mare
călătorindu-mă
și mă umplu
cu dor nebun de viață.

Dar amurgul mă-nsingurează
căci viețuind doar cu țărîmul sur, pe care trebuie
să-î îmbruc și să-î cuprînd,
mă stîmpără gîndul nemaigîndit
al zădărniceii
și-nfricoșat implor atunci ingerii apelor,
pescărușii,
să-și țipe culoarea lor neumbrită
de vreo indoială.

PRESENTIMENT

Vin înspre noi,
lucruri și întimplări
prinse-ntr-un abur de teamă
și fior.
Urmează să le dezghiocăm
de coaja necunoscutului
ca și cum am căuta simburile amar
al unei caise
într-o toamnă de șofran.

Desen de CRISTINA DUDOIU
Liceul „Aurel Vlaicu” — București
din „ARIPĂ” nr. 1/1968

AUTUMNALĂ

Iezii jucăuși i-am trimis în grădina ta,
să pască gînduri și vise bune.

Un vînt tăios
S-a întors de pe urma lor și a bătut,
trezînd prin șuier și plesnet
țărul pustiu.

Cu porțița deschisă
ei pare o frunte plecată
s-o bîntuie indoielele.

CÎNTECUL

AMĂRUI AL DEL- FINULUI DE AUR

Iubito,
timpul se măsoară-n viețile omenesci
cu ulciorul plin de istoveală
și cu palma scurț de strălucire,
în verile cu spice,
cînd fetele se lungesc și ochii lor sînt umezi
și-n aducerile amînte
despre cometele cu trenă princiară,
și-n stîncă veșniciei unde pasărea
a sufletului nostru
lovește cu ciocul
căzîndu-se s-o tocească.

EVANGHELIAR

Coboară din șirurile părinților, născîrîite,
ce l-au iubit pe veșnicul soare
la începuturi de colînzi,
o carte nescrisă,
purtată de fiecare gură.

Aflară străinii de ea,
vrură a o cumpăra
cu treizeci de argînți
și nu știură cît amar
ne pricinuiră.

C-așa bărboși cum fuserăm
duceam pe umăr grea desagă
de-mpărțășit.

De aceea, cînd a fost o zi
de prețuit,
în țîrgul negustorilor vicleni
ne-a fugit aurul printre degete
și-am rămas ca mai-nainte
și pentru oameni
totdeauna cu vorbe de omenie.

MARIUS AL. JUCAN
Cl. a XI-a G., Liceul „Ade-Șincal”, Cluj
(„ABC” nr. 3-4/1968)

CÎNTATUL

COCOȘILOR

Cocoșii corhănesc timpul
Ca maramureșenii, lemnul.
Aspri, ca aceștia,
ciocnesc paharele
și se-mbată toți, la cor,
cînd fantomele mor.

MEDA- LION

Vreau numai
o jumătate de moarte
Cealaltă,
fie a ta!
Unindu-le
am avea convingerea
că ne-am căutat
de la-nceputul lumii.

ION NEMEȘ
Clasa a XI-a G., (scolă) Liceul
„Ade-Șincal”, Cluj
(„ABC” nr. 3-4/1968)

(Urmare din pag 1 a
suplimentului)

apei scădea văzînd cu
ochii. Pînă cînd, într-o zi,
prin vîlul verzul, începu
să se contureze încet, încet,
o pată, întii cenușie, iar
apoi de o culoare tot mai
închisă, albia fluviului.

Pe cele două maluri, mii
de oameni așteptau cu su-
fletul la gură. Se întreceau
unil pe alții făcînd cele
mai fantastice presupuneri.
Oare tainele Danubiului
vor ieși la iveală acum?
Poate că retragera apelor
va scoate la lumină urme
de cetăți străvechi, navele
unor corăbii pietrificate de
treccrea timpului... Dar nu!
Dunărea știe să-și păstreze
tainele...

Doar cîțiva pești sur-
prinși, își trăiau în nămo-
lul de pe fund ultimele
clipe zbatîndu-se într-o
chinuitoare agonie. Apoi
excavatoare, macarale-gi-
gant ori buldozere au fost
chemate să curețe fundul
de nămol și să înalțe dan-
telăria scheletului de oțel
al uimitorului baraj și al
ecluzelor.

O privire de sus asupra
vastului șantier îți aduce
amînte de viermuiala unui
stup. Numai că aici fagurii
nu sînt de ceară ci din cel
mai dur aliaj. Compoziția
lui: 50 la sută oțel din
furnalele Reșiței și Hune-
doarei și 50 la sută oțelul
din inimile acestor nemal-
pomeniți constructori.

4

Pentru amatorii de sta-
tistici, cîteva date revela-
toare: nivelul apelor după
construcția barajului va
atinge 33 m. Uriașul lac va
avea lungimea de 150 km.
Pe harta țării vor fi șterse
punctele ce marchează
insula Ada-Kaleh și orașul
Orșova.

Dar punctul care-l mar-
chează pe cel din urmă nu
va dispăre definitiv. Va re-
apare puțin mai la nord

peste cele două maluri.
Spre cer se va înălța un
mare baraj ce va domoli
semeția și furia bătrînului
fluvui, el fiind în același
timp și expresia prieteniei
și colaborării dintre cele
două popoare, a forței
umane.

Frumusețea lui va rămîne
însă neștirbită, căci marele
lac de aici va crea un nou
frumos, cel al anilor noi.
Cine a văzut cum s-a

Peste cîțiva ani, Dună-
rea va învîrta aici turbinele
marilor generatoare de cu-
rent și, în lungul și în latul
României, se va scurge prin
rețelele de înaltă tensiune
rodul muncii bătrînului
Danubiu, curentul elec-
tric.

6

Rapidul și-a reluat goana.
Șantierul rămîne în urmă,
dar fiecare dintre noi îi
simte pulsațiile ca și cînd
am fi în mijlocul său. Le
amplifică bătăile proprii-
lor noastre inimi. Șantierul
trăiește în inimile noastre.

Trecem pe lângă ruinele
lui Traian, ilustrare efem-
eră a intențiilor omului
antic de a uni țărîmurile.
Și mă gîndesc la anticul
Apolodor și la legendarul
Manole și-mi pare rău că
ei nu pot fi alături de noi
să vadă de ce sînt capabili
constructorii de azi. Ei
unesc acum orizonturile,
lar mîine, cu siguranță,
vor uni universurile.

7

După ce linia ferată în-
soțește Dunărea pe o dis-
tanță de 20 km, se des-
prinde lin de malurile ei,
strecurîndu-se pe sub co-
line umbroase pînă în
lungul cîmpiei.

Ne așteaptă alte frumu-
seți, demne de acest pămînt
al strămoșilor noștri ce l-au
spălat cu sînge, și care ne
este altfel de scump și drag
tuturor.

BĂTIND LA „PORȚILE DE FIER”

unde harnicii locuitorii al
Orșovei își construiesc un
nou oraș care, prin frumu-
sețea sa, o va concura pe
cea a lacului de acumu-
lare.

8

Aici la Porțile de Fier se
lucrează cu ardoare. Se lu-
crează zi și noapte.

Poporul român și lugo-
slav și-au întins miinile

lucrat la Bicz sau pe
Argeș și cine va vedea cum
se lucrează aici, în acest
colț al țării unde noul este
menit să întrecă fantezia,
va înțelege mai ușor pu-
terea de dăruire a oame-
nilor.

Freamătul atît de cunos-
cut al șantierului își încăl-
zește inima ca o simfonie
cu ecouri mărețe și pro-
funde.

VIZITA PRESEDINTELUI REPUBLICII TUNISIENE, HABIB BOURGUIBA

Toastul preşedintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceauşescu

Toastul preşedintelui Republicii Tunisiene, Habib Bourguiba

(Urmare din pag. 1)

(Urmare din pag. 1)

pective pentru continua sa propasire pe calea progresului si civilizatiei.

Vizitind Romania, veti avea prilejul sa luati cunostinta in mod nemijlocit de opera de constructie socialista in care este angajat poporul nostru, de rezultatele obtinute in dezvoltarea multilaterala a industriei si agriculturii, a stiintei, in cresterea bunastarii oamenilor muncii de la orase si sate.

Constatam cu satisfactie ca relatiile de prietenie dintre Republica Socialista Romania si Republica Tunisiana cunosc o evolutie ascendenta in toate domeniile, dind astfel expresie nazuintelor pe care le-au nutrit din vechime popoarele noastre spre o buna intelegere si colaborare.

Intensificarea colaborarii dintre Republica Socialista Romania si Republica Tunisiana corespunde pe deplin, dupa parerea noastra, intereselor ambelor tari, constituind totodata un aport pozitiv la cauza pacii si ințelegerii între popoare.

Consacrindu-și eforturile și întreaga sa pricepere operelor de edificare a țării pe baze moderne, poporul român este vital interesat în soluționarea problemelor internaționale în spiritul păcii și securității, în extinderea cooperării între popoarele lumii. România dezvoltă activ relațiile cu statele socialiste și, în același timp, militează pentru lărgirea legăturilor cu toate țările independente de orânduirea lor socială și politică.

Acordăm o deosebită atenție relațiilor de prietenie cu popoarele din Africa, Asia și America Latină, sprijinim eforturile acestora pentru apărarea și consolidarea independenței lor naționale. Afirmarea noilor state independente, rolul crescând pe arena mondială al statelor mici și mijlocii, constituie una din trăsăturile caracteristice ale epocii contemporane, un factor de mare importanță al progresului social, al promovării ideilor păcii și colaborării internaționale.

Manifestarea tot mai puternică a tendinței populare recente eliberate pentru dezvoltare de sine stătătoare, preocuparea lor de a realiza adânc prefecerea în economie, cultură și în viața socială, de a utiliza în mod eficient resursele naționale, constituie chezașul progresului lor în toate domeniile, a lichidării stării de subdezvoltare în care au fost izbit vreme îndelungată. Se impune, de asemenea, ca o necesitate stringentă a progresului omenirii, să fie înlăturată barierele artificiale și practicile discriminatorii care persistă în relațiile economice internaționale, să se acorde țării în curs de dezvoltare un larg sprijin material, tehnic și științific de către statele avansate din punct de vedere economic.

Ne pronunțăm cu hotărâre împotriva tuturor formelor de aspirare colonială, de dominație a unui stat asupra altuia, de spoliere a bogățiilor naționale și rodului muncii altor popoare. România condamnă politica de apartheid dusă de regimurile din Republica Sud Africană și Rhodesia, militează consecvent pentru respectarea drepturilor funda-

mentale ale tuturor popoarelor. Asigurarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, respectarea riguroasă a normelor de justiție și echitate în raporturile dintre state și așezarea acestor raporturi pe temelii traicnice a principiilor independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, reprezintă — după cum însăși viața a arătat — condiția primordiale pentru instaurarea unui climat de destindere, pace și colaborare internațională.

Înfăptuirea aspirațiilor legitime ale popoarelor spre conviețuire pașnică și dezvoltare liberă întimplă însă împotriva ercurilor imperia- liste, colonialiste și neocolonialiste, care duc o politică de amestec brutal în treburile interne ale statelor, de comploturi și atentate contra independenței și suveranității popoarelor, politică ce se dovedește principala sursă de încordare pe plan internațional, de grave primejdii la adresa păcii mondiale.

În această ordine de idei, considerăm imperios necesar să se pună capăt agresiunii împotriva poporului vietnamez, să fie încetate complet și necondiționat bombardamentele asupra Republicii Democratice Vietnam, respectându-se dreptul sacru al poporului vietnamez de a decide singur asupra destinelor sale, fără nici un amestec din afară.

O influență favorabilă asupra vieții internaționale ar avea de asemenea normalizarea situației din Orientul Apropiat. În această direcție o premiză esențială este în prezent retragerea trupelor israeliene de pe teritoriile ocupate, asigurarea condițiilor pentru existența liberă și dezvoltarea nestingherită a fiecărui stat din această parte a lumii, rezolvarea problemei refugiaților arabi din Palestina, aplicarea neîntârziată a rezoluției Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967.

Acționând perseverent pentru eliminarea surselor de încordare internațională, România se preocupă în mod activ de înăsătosirea climatului în Europa, de îmbunătățirea relațiilor dintre țările de pe acest continent și înfăptuirea securității europene, pornindu-se de la realitățile existențiale după cel de-al doilea război mondial. Soluționarea problemelor europene în spiritul păcii și bunei înțelegeri are, după cum se știe, o importanță majoră pentru întreaga evoluție a situației în lume.

Profund atașată cauzei păcii, Republica Socialistă România militează neabătut pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru adoptarea neîntârziată a unor măsuri eficiente îndreptate spre înfăptuirea dezarmării generale și în primul rând a celei nucleare — deziderat fundamental al omenirii.

Successul luptei împotriva politicii agresive a imperialismului și colonialismului, pentru progres social, securitate și cooperare internațională depinde în mod hotărâtor în zilele noastre, de acțiunea comună a statelor iubitoare de pace, a partidelor și organizațiilor democratice, fără deosebire de concepții ideologice și filozofice, a tuturor forțelor antiimperialiste. În acest spirit partidul nostru dezvoltă contactele și legăturile de colaborare cu partidele, organizațiile și mișcărilor progresiste care militează pentru emanciparea socială și națională a popoarelor, pentru consolidarea păcii. Relevind cu această ocazie evoluția pozitivă a relațiilor dintre Partidul Comunist Român și Partidul Socialist Democratian, așa vrea să exprime dorința noastră de a le intensifica, de a contribui și pe această cale la întărirea legăturilor prietenești și de colaborare dintre popoarele noastre.

Avem convingerea, domnule președinte, că vizita dumneavoastră în România, atmosferă de bună înțelegere sub auspiciile căreia au început întâlnirile și discuțiile noastre, vor marca un moment important în dezvoltarea relațiilor dintre Republica Socialistă România și Republica Tunisiana.

Vă rog să-mi permiteți să ridic paharul în onoarea domnului Habib Bourguiba, președintele Republicii Tunisiene, a celorlalți distinși oaspeți tunisieni, pentru prietenia dintre popoarele noastre, pentru pacea în lume!

partid, v-au adus respect și considerație, dincolo de fruntăriile țării dumneavoastră. Imi este, de asemenea, plăcut, să vă exprim admirația noastră pentru eforturile susținute pe care poporul român le desfășoară pentru dezvoltarea țării sale. El a reușit, în scurt timp, să facă din România o țară prosperă și puternic industrializată.

Imi este plăcut să aduc aici un omagiu voinei dumneavoastră de a normaliza și întări relații cu toate națiunile, fără a prejudicia prin aceasta niciuna din profundele și tradiționalele dumneavoastră prietenii.

Legăturile de prietenie și simpatie care se dezvoltă atât de fericit între România și Tunisia exprimă voința noastră comună de a baza relațiile internaționale pe respectarea suveranității naționale, neamestecul în treburile interne ale altor țări și egalitatea între națiuni.

Tunisia care a dus o lungă luptă pentru cucerirea independenței sale este convinsă că nu este posibil ca un popor să renunțe, în numele ideologiei, al raselor, al culturii, la exercitarea deplinei sale suveranități naționale și la dreptul său sacru de a alege liber prietenii și partenerii săi, precum și propria sa cale de dezvoltare și progres.

Politica de nealinere, care este politica noastră, înseamnă pentru noi refuzul oricărui amestec în treburile interne ale noastre, indiferent de motivele acestuia și a oricărei hegemonii, indiferent de unde ar veni.

Ea exprimă, de asemenea, voința noastră de a acționa în orice situație în funcție de interesele majore ale poporului nostru și exprimă, în același timp, dorința noastră de a promova apertur de încredere cu celelalte națiuni, indiferent de regimul lor politic și social.

Încă din momentul obținerii independenței sale, Tunisia și-a mobilizat toată energia în lupta pentru dezvoltare. Ea a ales pentru aceasta calea socialismului destindut, care este expresia condițiilor specifice ale țării noastre și a identității proprii a poporului nostru; el urmărește dezvoltarea socială, economică și culturală a omului într-o societate justă și armonioasă. Pentru a atinge un astfel de obiectiv, am întreprins acțiunea de transformare a mentalităților moștenite de la secolele de decadent și resemnate.

stătuie pentru un mare număr de națiuni o sursă de preocupare, chiar de neliniște. Orientul Mijlociu este, de mai bine de 20 de ani, teatrul unei crize permanente agravată în mod periculos de agresiunea israeliană, declanșată la 5 iunie 1967, împotriva țărilor vecine. Este vorba, într-adevăr, după cum noi am afirmat în mai multe rânduri, de o problemă de tip colonial pe care noi am cunoscut-o în Africa de Nord și în alte părți.

Astăzi, un element fundamental a apărut în fața noastră. Este acela al asumării de către poporul palestinian a responsabilității luptei pentru recăștigarea dreptului său la demnitate și autodeterminare. Cum am avut recent ocazia să spun de „aptitudinea poporului palestinian la sacrificiu, de simțul său de organizare, de tenacitatea și, în special, de maturitatea sa va depinde rezultatul acestei lupte politico-militare pe care celelalte țări arabe nu sînt calificate să-o conducă, dar pe care trebuie să-o sprijine”, pe măsura mijloacelor lor financiare este vorba de o cauză dreaptă.

Convins fiind că actuala criză din Orientul Mijlociu poate fi depășită și că o cale pașnică poate fi deschisă, am propus în luna mai, în fața Adunării Generale a O.N.U., un program în 3 puncte tinzînd să ușureze aplicarea rezoluției adoptate de Consiliul de Securitate la 22 noiembrie 1967 și care este oficial acceptată de către toate țările angajate direct în conflict. Dar pentru aceasta trebuie ca guvernul israelian să renunțe la anumite condiții prealabile care nu au drept scop decât umilirea adversarilor săi sau, în caz de refuz din partea acestora din urmă, de a se menține la nesfârșit în liniile actuale ale încetării focului și astfel, favorizat de un provizorat pe care înțelegem să-l prelungească cât mai mult posibil, să-și realizeze toate ambițiile sale expansioniste.

De ani îndelungați noi nu am încetat să deplorăm războiul care se desfășoară în Vietnam. Totuși, negocierile care au început recent la Paris au redat speranța tuturor oamenilor de bună credință. Sarcina negociatorilor este grea desigur, dar cum am afirmat-o de multe ori, imposibilitatea unei victorii militare sau chiar diplomatice face inevitabilă recurgerea la calea pașnică și la un compromis onorabil. Că pacea în această regiune a lumii poate fi obținută și acum este preț este ceea ce încep să înțelegă beligeranții și chiar sprijinitorii lor din lume.

Domnule președinte, Aceste două probleme arzătoare nu trebuie să ne facă să uităm că există în alte părți ale lumii grave nedreptăți pentru eliminarea cărora noi trebuie să desfășurăm, în comun, cele mai mari eforturi. Națiunile, preocupate de a face să triumfe dreptul și justiția, condiții sine qua non pentru o pace traică, trebuie să-și mobilizeze mijloacele coloniale și discriminării rasiale de care încă mai suferă popoarele întregi pe continentul african.

Atasamentul nostru comun la principiile și obiectivele Chartei Națiunilor Unite ne obligă, de asemenea, să favorizăm destinderea în relațiile internaționale pentru ca între toate națiunile să se instaureze o cooperare fructuoasă și pentru ca solidaritatea umană să poată să se manifeste fără obstacole pentru a apropia învelurile de viață ale popoarelor și a suprima noi surse de conflict.

Domnule președinte, N-aș vrea să închei fără a vă arăta bucuria pe care o simt de a mă găsi în România și a vă exprima întreaga noastră simpatie și dorința noastră de a ne însoțesc, pentru primirea călduroasă care ne-a fost rezervată în frumoasa dumneavoastră țară.

Ridic paharul meu în sănătatea domnului președinte Nicolae Ceaușescu, pentru fetețirea și prosperitatea poporului român, pentru prietenia și cooperarea tunisiano-română.

Recepție oferită de președintele Consiliului de Stat, NICOLAE CEAUȘESCU

Seara, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a oferit în saloanele Consiliului de Stat o recepție în onoarea președintelui Republicii Tunisiene, Habib Bourguiba.

Au participat Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnarus, Chivu Stoica, Paul Niculescu-Mizil, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, vicepreședinti ai Consiliului de Stat și ai guvernului, miniștri, conducători de instituții centrale și organizații obștești, academicieni și alți oameni de știință, artă și cultură, generali și ofițeri superiori, ziaristi.

Au luat parte persoanele oficiale care îl însoțesc pe președintele Republicii Tunisiene în vizita sa în România. Au fost prezenți șefi de misiuni diplomatice și alți membri ai corpului diplomatic acreditat în București.

Au fost întonate imnurile de stat ale celor două țări. Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate.

Depunerea unei coroane de flori Marți după-amiază, președintele Republicii Tunisiene, Habib Bourguiba, însoțit de persoanele oficiale tunisiene, a depus o coroană de flori la Monumentul Eroilor Luptei pentru Libertatea Poporului și a Patriei, pentru Socialism.

La solemnitate au participat Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, general colonel Ion Ioniță, ministrul forțelor armate, Dumitru Popa, primar general al municipiului București, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Nicolae Șipos, ambasadorul României în Republica Tunisiană, generali și ofițeri superiori și alte persoane oficiale.

Fantara militară a întonat imnurile de stat ale celor două țări. După depunerea coroanei, cei prezenți au păstrat un moment de reculegere, apoi au primit defilarea gărzii de onoare.

Din sărbătorile peisaj al Văii Juhui Foto: O. PLECAN

Măsuri pentru cointeresarea țăranilor cooperatori în creșterea producției viticole

În vederea sporirii cointeresării materiale a țăranilor cooperatori în creșterea producției viticole, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție a recomandat uniților săi să aplice, nu numai în bani, ci și în natură, sistemul de retribuție suplimentară a lucrătorilor din acest sector pentru depășirea producției planificate. Retribuția se poate aplica pe brigăzi, echipe, grupe de familii sau familii cărora li se vor da în îngrijire suprafețele de vii pe o perioadă mai îndelungată, minimum 5 ani. Potrivit prevederilor statutului, cota procentuală maximă ce se va acorda drept retribuție suplimentară poate fi de până la 60 la

sută din producția obținută peste plan. În cazurile deosebite, din această parte li dată drept retribuție suplimentară în natură până la 80 la sută. Cu aprobarea Uniunii județene, și acest procent poate fi depășit. Mărirea cotelor procentuale acordate drept retribuție suplimentară, cât și proporția în natură a acestora, se stabilește de adunarea generală a cooperativei agricole. Cantitățile de vin acordate drept retribuție suplimentară vor fi scutite de taxe, indiferent dacă cooperatorii beneficiari dețin sau nu suprafețe de vie în folosință personală.

Ministerul Căilor Ferate a dispus punerea suplimentară în circulație a circa 20 trenuri de persoane pentru perioada de vară. Această măsură are drept scop satisfacerea cerințelor traficului de călători în continuă creștere în actualul sezon, precum și asigurarea unor legături mai bune între stațiunile balneo-climaterice și alte localități din țară.

Printr-o nouă trenuri se află acceleratele 410/811 și 812/409 de pe ruta Bala Mare—Mangalia și retur; 119/112/813 și 814/111/220 de pe ruta Timișoara—Mangalia și retur; 822/823/534/531 și 532/533/824/821 de pe ruta Mangalia—Suceava și retur. De asemenea, amintim înființarea trenurilor internaționale de sezon „Nord—Orient Express” (Varna—Chișinău—Budapesta—Varsavia), „Mamaia-Express” (Constanța—București—Băneasa—Budapesta—Praga) și „Bulgaria-Express” (Sofia—Varna—București—Nord—Moscova).

Se prevede creșterea unor noi trenuri suplimentare, în limita posibilităților și în funcție de traficul existent.

INFORMAȚII • INFORMAȚII

PLECAN DELEGAȚIEI P. C. DIN ARGENTINA Marți la amiază a părăsit Capitala delegația Partidului Comunist din Argentina formată din tovarășii Rodolfo Ghioldi, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P. C. din Argentina, și Vicente Marich, membru al Secretariatului C.C. al P. C. din Argentina, care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a făcut o vizită prietenească în România.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost salutată de tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Ex-

cutiv, al Președintelui Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., Ion Teoreanu, membru suplent al C.C. al P.C.R., de activități de partid.

Marți la amiază a părăsit Capitala, îndreptându-se spre Roma, delegația Uniunii Tineretului Comunist condusă de Ovidiu Bădina, consilier al ministrului pentru problemele tineretului, care la invitația Secretariatului Național al Tineretului Italian face o vizită în Italia.

Prin Decret al Consiliului de

În competiția masculină de baschet „TURNUL SPERANȚELOR OLIMPICE”, ce se dispută la Minsk, echipa României a obținut două victorii 64—56 (22—27) și echipa secundă a U.R.S.S. și 91—79 (38—33) cu formația Cehoslovaciei.

Marți seara a trecut frontiera CARAVANA RALIULUI „DECOUVREZ LA ROUMANIE” (Descoperii România), organizată de „Touring Club” din Belgia, împreună cu A.C.R. Cele circa 50 de echipe participante vor parcurge în țara noastră traseul Oradea — Cluj — Brașov — București — Constanța — Tulcea — P. Neamț — Suceava — Cluj — Oradea. Alte 50 de echipe, constituind cea de-a doua grupă de participanți la raliu, sînt așteptate să intre în țară miercuri seara.

Competiția ciclului internațional „CUPA VOINTA” a continuat cu etapa a 2-a, Brașov — Odorhei (148 km), câștigată la apurt de Tudor Vasile în 4h 33'31". În același timp cu învingătorul au sosit C. Grigorescu, N. Ciunel și un pluton numeros. În clasamentul general individual conduce Emil Rusu.

După două runde, în turneul internațional feminin de șah de la Szarvas (Ungaria), conduce Elisabeta Polihroniade (România) și maghiara Langos, cu elită 1,5 puncte fiecare.

În prima rundă, Fehlhroniade a câștigat în învingătoarea Terem Stadler, iar în cea de a doua a remizat cu Sinka, Eleonora Jianu a totalizat un punct, remizând ambele partide; cu Verocai și respectiv Sikova.

Citirind și cea de a doua partidă, marele maestru sovietic Boris Spasski conduce cu 2-0 în meciul cu Bent Larsen (Danemarca) pentru SEMIFINALA DE CAMPIONATULUI MONDIAL DE SAH.

A 7-a partidă a meciului de sah Koreinzi-Tal (semifinalele campionatului mondial), a fost întreruptă la mătrea 41 cu șansa de câștig pentru Tal. Secrul este deocamdată 3,5-2,5 în favoarea lui Koreinzi.

Angajat în trei finale la TURNUL INTERNAȚIONAL DE TENIS de la Travemunde (R.F.G.), jucător român Ion Tiriac nu a câștigat nici una. Tiriac a făcut totuși un meci bun în finala de simplu bărbați, câștigând în fața cehoslovacului Koukal după un veritabil „maraton” care a durat 3 ore și 13 minute.

În rezultatul șaselelor simple bărbați: Koukal-Tiriac 1-6, 6-3, 6-4; 4-6, 11-3; simplu feminin: Gall-Sheriff (Australia) — Alena Palmova (Cehoslovacia) 6-3, 6-4; dublu bărbați: Homstroem, Carlstein (Suedia) — Tiriac (România), Gulvas (Ungaria) 6-6, 9-7, 6-4, 6-4; dublu mixt: Carol Sheriff (Australia), Holček (Cehoslovacia)—Gall-Sheriff (Australia), Tiriac (România) 6-3, 6-1.

Cu prilejul unui concurs atletic desfășurat la Minsk, în cadrul sportiv sovietic Alexandr Kornelinc a stabilit un nou record mondial de juniori la 100 m plat, cu timpul de 10'2/10.

La Orăștie și-a început marți lucrările o reuniune pe tema „Folosirea rațională a paștelor naturale” — organizată de Consiliul Superior al Agriculturii și Direcția agricolă județeană.

Prin Decret al Consiliului de

Normele științifice fundamentate Totodată, trebuie să fie reținut și faptul că în unele cazuri înseși depășirile mai mari de norme nu se corelează cu realizările privind producția, de oarece depășirile respective sînt determinate de necesitatea zonelor de deservire normale sau a formațiilor de lucru normale, fără a se face modificările corespunzătoare în raport cu situația efectivă din practică (cum se constată de exemplu la Uzina de țevi „Republica” sau la Tesătoria de relon „Panduri” din București), sau chiar elaborarea nefundamentată a unor norme luînd în calculul acestora unele regimuri de funcționare a mașinilor mult mai mici decît cele folosite efectiv în practică (la Fabrica de șuruburi din Brașov, de exemplu la unele mașini de filetat din cadrul secției I-1-a).

Experimentarea normelor fundamentate științific demonstrează că practicarea unor astfel de norme determină o importantă creștere a productivității fizice a muncii, față de perioada anterioară experimentării. Astfel — oprindu-ne numai la unele exemple — la Întreprinderea textilă „Dacia” din București, productivitatea fizică a muncii, realizată în luna martie a.c. la un număr de 3 sortimente principale din cadrul secției țesătorie, a

de peste hotarele

Rezultatele definitive ale alegerilor din Japonia

Marti dimineata au fost comunicate rezultatele definitive ale alegerilor pentru reînnoirea a 126 de locuri din cele 250 ale Camerei Consilierilor din Japonia.

Partidul Liberal-Democrat de guvernământ a obținut 69 de locuri, cu două locuri mai puțin decât la precedentele alegeri. El își menține o confortabilă majoritate în Camera Consilierilor, având 137 de locuri din 250. Partidul Socialist, al doilea partid japonez și cel mai mare din opoziție, a obținut la actualele alegeri 28 de locuri, față de 36 la precedentele alegeri. P.S.J. deține, astfel, 61 de locuri față de 73 care avusese în vechea Cameră. Komeito a obținut 13 mandate, majorându-și numărul total la 24, iar Partidul Socialist-Democrat — 7 mandate, dispunând în prezent de 10 locuri în Cameră. Partidul Comunist și-a sporit numărul locurilor de la 3 la 7. 7 locuri sînt deținute în prezent și de independenți, care au câștigat la alegerile actuale 5 mandate.

TANZANIA: Aspect de la lucrările de delimitare și împărțire a terenurilor în cadrul reformei agrare

Încheierea vizitei tovarășului Alexandru Birlădeanu în S. U. A.

WASHINGTON 9 (Agerpres). — Vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, președinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice, Alexandru Birlădeanu, și dr. Donald Hornig, asistent special al președintelui S.U.A. pentru știință și tehnologie, s-au întâlnit la 8 iulie, după ce și-au încheiat convorbirile cu ziaristi, reprezentanți ai radioului și televiziunii, corespondenți ai presei străine și au răspuns la întrebări în legătură cu vizita în S.U.A. a delegației oamenilor de știință români.

În aceeași zi, Alexandru Birlădeanu a avut o întrevedere cu secretarul de stat, Dean Rusk. Au fost trecute în revistă rezultatele vizitei precum și alte probleme interesind cele două părți. Vice-premierul român a oferit apoi în saloanele ambasadei ro-

mâne un dejun la care au participat dr. Donald Hornig, Ernest Goldstein, consilier special al președintelui S.U.A., Eugene Rostow, subsecretar de stat pentru probleme politice, John Leddy, asistent al secretarului de stat pentru probleme europene, Wilfrid Johnson, vicepreședinte al Comisiei pentru energie atomică a S.U.A., Herman Pollack, director în departamentul de stat pentru probleme științifice și tehnice internaționale, Frederick Seitz, președinte Academiei Naționale de Științe din S.U.A., și Leland Howarth, directorul fundației naționale de științe.

Au luat parte, de asemenea, Corneliu Bogdan, ambasadorul României în Washington, și membri ai ambasadei.

În cursul serii, Alexandru Birlădeanu a părăsit Washingtonul.

Vizita tovarășului Iosif Banc în Iugoslavia

Tovarășul Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, care împreună cu un grup de specialiști în domeniul agriculturii, se află într-o vizită în R.S.F. Iugoslavia, la invitația Vecei Executive Federale, a fost luni oaspetele Republicii Socialiste Slovenia. Au fost vizitate secțiile de la Zalog și Ihan ale combinatului agricol „Emona”.

Oaspeții români au fost primiți de dr. Brante Hocvar, vicepreședinte al Vecei Executive a Sloveniei, care l-a reținut apoi la dejun. În timpul vizitei, ei au fost însoțiți de ing. Franț Razdevček,

membru al Vecei Executive a Sloveniei, și de ambasadorul României la Belgrad, Aurel Mălnășan.

Marti seara, tovarășul Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, s-a înapoiat din R.S.F. Iugoslavia, unde a făcut o vizită la invitația Vecei Executive Federative.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți membri ai guvernului, reprezentanți ai unor instituții centrale, precum și Iakša Petrici, ambasadorul R.S.F. Iugoslavia la București.

Convorbirile de la Londra

Gunnar Jarring, reprezentantul secretarului general al O.N.U. în Orientul Mijlociu, și-a continuat marți convorbirile la Londra. În cursul dimineții el a conferit timp de două ore și jumătate cu Gideon Rafael, director general în Ministerul de Externe al Israelului. După-amiază, Jarring a vizitat Ambasada Iordaniei unde a continuat convorbirile începute luni seara cu ministrul de externe iordanian, Abdel Moneim El Rifal. În cursul serii, reprezentantul se-

cretarului general al O.N.U. s-a întâlnit cu ministrul de externe al Angliei, Michael Stewart, în data după reînnoirea acestuia de la seșuina Consiliului Uniunii Europene Occidentale de la Bonn. O întrevedere între Stewart și El Rifal este prevăzută pentru joi.

Toate aceste convorbiri, pe care observatorii le consideră importante pentru viitoarea evoluție a evenimentelor în Orientul Mijlociu, se desfășoară într-un secret deplin.

Describe ca fiind cele mai puternice demonstrații protestatare de la instaurarea — în 1964 — a actualului regim, demonstrațiile studențimii braziliene indică o recrudescență a frământărilor politice și sociale din marea țară latino-americană. Consecință și reflectare a greutăților și dificultăților cu care sînt confruntate în Brazilia masele de tineri dornici să-și însușească din cea mai populată țară a continentului sud-american se înscrie în contextul mai amplu al evoluției politico-sociale braziliene.

Cererile studenților privind o reformă fundamentală a procesului de învățămînt, atenuarea poverii taxelor, lichidarea barierelor materiale care bazează accesul la studii a fiilor oamenilor cu venituri modeste se împletesc cu revendicările de autonomie universitară, de încetare a amestecului poliției în facultăți, de legalizare a organizațiilor studențești și, într-un sens mai larg, cu cerința democratizării țării. Faptul că ultimelor demonstrații studențești li s-au alăturat și alte păături sociale (la Rio manifestările studențimii au mobilizat deja trecut 100.000 de persoane), solidarizarea activă a sindicatelor cu mișcarea studențească protestatară, constituie, la rîndul lor, indicii care plasează lupta studențimii într-un cadru mai vast pe arena politico-socială braziliană.

Influența cotidiană JORNAL DO BRASIL sintetizează astfel „temperatura pe scena politică braziliană: „Dacă pe planul politicii externe guvernul președintelui Costa e Silva se arată decise să apere o serie de poziții responsabilizatoare interreselor naționale și care sînt larg sprijinite și aplaudate, în schimb politica internă provoacă nemulțumiri profunde și dezaprobări masive. Redemocratizarea țării și reformele sociale indispensabile rămîn deziderate”. În acest sens se relevă largă mișcare a muncitorimii braziliene pentru asigurarea libertăților sindicale și, în genere, pentru drepturi democratice. Actualmente, se desfășoară o campanie pentru stringerea de semnături pe memorandumul cerind „abrogarea legilor care lezează drepturile celor ce muncesc” și aplicarea în practică a promisiunilor autorităților de a începe dialogul în vederea discutării și rezolvării problemelor stringente care frămîntă masele muncitoare (în primul rînd, creșterea masivă a costului vieții). „Demonstrațiile studenților — remarcă JORNAL DO BRASIL — n-au făcut decât să aducă în stradă nemulțumirile latente acumulate în cele mai diferite str-

niel o aluzie concretă la revendicarea foarte precisă a reducerii taxelor universitare impovărătoare. S-a anunțat, totodată, că se studiază „modalitatea și condițiile eliberării studenților arestați în urma valului de demonstrații din ultimele săptămîni; a fost, de asemenea, oficializată pregătirea unui decret care urmează să asigure „revenirea parțială la autonomia universitară”. În acest context a atras atenția și declarația făcută presei, sîmbătă, de ministrul brazilian al muncii referind că unele legi anti-sindicale vor fi „abrogate sau modificate într-un interval scurt de timp, care nu va depăși, în nici un caz sfîrșitul acestui an”.

Insistența cu care, în ultima perioadă, președintele Costa e Silva încearcă să determine partidul de opoziție „Mișcarea democratică brazi-

FRĂMÎNTĂRILE DIN BRAZILIA

mitinguri și demonstrații” e posibilă de pedepse penale maxime. Măsura a fost interpretată ca un preludiv la „starea excepțională”. (De altfel, duminică, ministrul Justiției, Gama e Silva lăsa să se înțeleagă că e gata să decreteze „starea de urgență” în cazul în care „ar surveni pericolul pierderii controlului asupra situației”). Toate acestea sînt privite ca o expresie a unei „linii dure”, vizind înăbușirea oricărei opoziții.

În același timp, însă, se remarcă și elemente care ar putea indica ceea ce NEUE ZÜRCHER ZEITUNG, denumeste, într-o corespondență din Brazilia „o poziție mai suplină, de evitare a unei încercări de forță”. Vineri a trecut se anunța la Rio că guvernul a studiat, într-o ședință excepțională care a durat opt ore, „un program de priorități pentru o reformă treptată în sistemul de învățămînt”. Printre măsurile preconizate figurează o sporire a alocațiilor pentru reutilizarea universităților și o „liberalizare a accesului în universități pentru tinerii de toate categoriile sociale” (fără însă să se facă

liană” să se alăture partidului de guvernământ (ARENA), în elaborarea „unei politici economice echilibrate” e interpretată, de asemenea, în sensul unei maleabilități într-o situație care ar putea deveni explozivă. Pe fondul acestei conjuncturi politice trebuie considerate și încercările guvernului de a începe un dialog de reconciliere națională cu opoziția neparlamentară, mai precis cu așa numitul „Front larg” format de liderii vechiilor partide dizolvate de actualul regim (încercări care, pînă în momentul de față, au eșuat).

Analizînd actualul stadiu al frămîntărilor pe scena politică și socială braziliană JORNAL DO BRASIL conchide că „atita vreme cît nu se va merge la rezolvarea surselor nemulțumirilor fundamentale o posibilă explozie nu va fi înlăturată cît, în cel mai bun caz, aminată”. Pornind de la considerente similare, mulți dintre observatorii din capitala braziliană apreciază că actuala instaurată după decretul de interdicție a demonstrațiilor, este numai aparentă.

EM. RUCĂR

Conferința mondială a juriștilor pentru Vietnam

Conferința mondială a juriștilor pentru Vietnam, care-și desfășoară lucrările la Grenoble, „are ca scop să faciliteze înțelegerea” între cele două părți aflate în conflict, a declarat luni, în cadrul unei conferințe de presă, Henri Rolin, ministrul de stat belgian, Joteph Crown, secretar al Comitetului juriștilor pentru politica americană în Vietnam, a declarat la rîndul său că este fericit că și colegii săi americani au luat poziție împotriva politicii cercurilor conducătoare din S.U.A. în problema vietnameză. El a subliniat că este inadmisibil ca S.U.A. să poată pretinde reciprocitate din partea R. D. Vietnam în schimbul unei „așa-zise dezescaladări”.

profesor la Universitatea din Princeton și-a exprimat speranța că conferința mondială a juriștilor va influența considerabil opinia publică din Statele Unite. El a condamnat totală intervenția agresivă a țării sale, cerînd încetarea neînfrînată de către S.U.A. a violării dreptului internațional și încetarea bombardamentelor asupra Republicii Democratice Vietnam. În cadrul reuniunii au mai luat cuvîntul șefii delegației R. D. Vietnam, Tran Con Tuong, și Le Quang Chang, delegat din partea Frontului Național de Eliberare, care au subliniat, printre altele, necesitatea mobilizării opiniei publice mondiale împotriva agresiunii americane pe pămîntul vietnamez.

ȘEDINȚA PREZIDIULUI C. C. AL P. C. DIN CECOSLOVACIA

PRAGA 8 (Agerpres). — Agenția C.T.K. transmite: În ședința din 8 iulie, Prezidiul Comitetului Central al P.C. din Cehoslovacia a discutat conținutul unor scrisori primite de la unele partide frățești. Scrisorile C.C. al P.C.B., P.M.S.U., P.S.U.C., P.M.U.P. și P.C.U.S. dau impuls pentru discutarea în comun a unor probleme care se referă la interesele noastre.

borarea dintre toate partidele noastre este o condiție necesară pentru dezvoltarea cu succes a fiecărei țări, la fel ca și respectarea condițiilor specifice și a suveranității fiecărui partid în problemele politice sale interne. Prezidiul C. C. al P.C.C. salută schimbul reciproc de experiență dintre partidele frățești care rezultă din aceste principii. Întîlnirile reciproce, indeosebi convorbirile bilaterale dintre partidele frățești, la timpul potrivit, sînt necesare și pentru partidul nostru care prin politica sa doarește să-și aducă contribuția la interesele întregii mișcări comuniste internaționale.

Prezidiul C.C. al P.C.C. va desfășura și pe viitor inițiativa pentru dezvoltarea acestor contacte reciproce.

Incidente la Canalul de Suez

CAIRO 9 (Agerpres). — Agenția REUTERS anunță că într-un sector din zona Canalului de Suez, la nord de port Teușik, a avut loc, luni, un schimb de focuri între forțele israeliene și egiptene, care a durat, cu scurte intreruperi, mai mult de trei ore. Agenția citată apreciază că a fost cel mai important incident de acest fel din ultimele patru luni.

Un purtător de cuvînt militar al R.A.U. a declarat că incidentul a fost declanșat de partea israeliană, care a deschis foc de artilerie asupra unui district populat al orașului Suez. Purtătorul de cuvînt a declarat că un soldat egiptean a fost rănit, 43 de civili au fost uciși și 25 de case distruse. Fotocrit aceleiași surse, forțele R.A.U. ripostînd, au ucis sau rănit mai mulți soldați israelieni, au distrus cinci tancuri israeliene, mai multe posturi de observație și un depozit de muniții.

TEL AVIV 9 (Agerpres). — Agenția FRANCE PRESSE relatează că un purtător de cuvînt israelian a comunicat că forțele egiptene au deschis foc de artilerie automată și de artilerie la nord de portul Teușik asupra forțelor israeliene. Un soldat israelian a fost ucis. Forțele militare israeliene au ripostat. Purtătorul de cuvînt a menționat că observatorii Națiunilor Unite au intervenit pentru a obține încetarea focului.

SPANIA: așezare pescărească plătorească în apropiere de Saragosa

pe scurt

INTR-O DECLARAȚIE adoptată la întîlnirea reprezentanților din țările riverane la Marea Baltică, precum și din Norvegia și Islanda, organizată în cadrul tradiționalei „Săptămîni a Marii Baltice” ce se desfășoară la Rostock — R.D. Germană — se subliniază că „un pas important pentru pace și securitate l-ar constitui recunoașterea realităților europene, și anume existența celor două state germane și a frontierelor actuale”.

● LA 8 IULIE, în orașul Russe s-a înregistrat o temperatură de plus 38 grade C la umbră cea mai ridicată temperatură din Europa în această zi. Călduri mari au fost înregistrate și în celelalte orase din R. P. Bul-

garia. Chiar și pe culmile celor mai înalți munți din țara vecină temperatura a depășit la umbră plus 15 grade C.

Festivalul tineretului din Ecuador

SUB LOZINCA „Pentru victoria poporului vietnamez”, „Pentru libertate, independență și pace”, la Palatul sporturilor din Guayaquil s-a deschis primul Festival al tineretului din Ecuador. La festival luă parte artiști și sportivi cunoscuți, precum și un mare număr de tineri ecuadorieni.

O VIE ACTIVITATE POLITICĂ se desfășoară la Paris în prealamb primei întruniri a noului Adunării Naționale prevăzută pentru joi. Generalul de Gaulle s-a întâlnit marți cu premierul Georges Pompidou pentru a discuta problema viitorului guvern. Surse informate din Paris consideră că guvernul Pompidou își va prezenta astăzi demisia, după cum se obișnuiește la fiecare început de legislatură, urmînd ca președintele de Gaulle să demisioneze, probabil tot astăzi, persoana care va forma noul guvern.

SIRHAN BISHARA SIRHAN, asasinul senatorului Robert Kennedy, a fost transportat, de la închisoarea unde a fost deținut

de la 5 iunie, într-o celulă în Palatul Justiției, a anunțat serviciul din Los Angeles, Peter Pichess. Politivul acestuia, transferat face parte din planul de măsuri severe de securitate ce se ia pentru a împiedica orice atentat la viața lui Sirhan. Totodată, autoritățile districtuale au alocat o sumă de 28.000 de dolari pentru înarea unor măsuri suplimentare de siguranță la locul unde este deținut acum Sirhan, precum și pentru amănarea sălii unde acesta va săpare în fața completului de judecată.

Prima transplantare de inimă din Cehoslovacia

AGENȚIA C.T.K. anunță că la spitalul Universității din Bratislava a fost efectuată marți prima operație din Cehoslovacia de transplantare a unei inimi. Pacienta, Horvatova, o femeie în vîrstă de aproape 50 de ani, care pregătita de cîteva săptămîni în vederea acestei operații. Inima greafată a aparținut unui bărbat în vîrstă de 40 de ani, care a căzut de la o fereastră și a decedat.

În așteptarea celui de-al 4-lea

„Mă simt atât de bine încît sînt gata să plec acasă” — a declarat Everett Thomas, cel de-al 19-lea pacient cu inimă transplantată din lume, care se află în prezent sub supravegherea medicilor la spitalul St. Luke din Houston. În ceea ce-l privește pe George Henry Debord, operat și el la spitalul din Houston, acesta se simte „mai bine decît se simțea Thomas în aceeași perioadă postoperatorie”. Începînd de luni el primește vizite și se plimbă prin camera sa din spital. Cel de-al treilea pacient, Louis Fierro, este, de asemenea, într-o dispoziție excelentă. „Asem cum nevoite de un al patrulea pacient cu inimă transplantată ca să putem face bridge”, a spus corespondentul de presă Everett Thomas.

VALPARAISO (CHILE): Prima femeie care trăiește cu o inimă transplantată, Maria Penaloza, la clinica unde se află internată.